

Ellen en Patrick

*Nooit meer je stem,
nooit meer je lach,
Alles gaat terug,
naar die éne dag.
De pijn vanbinnen,
het doet zo'n zeer,
Ze zeggen dat het mindert,
maar wanneer . . .*

Intredelied:

M'n oma is gestorven en m'n poesje ging plots dood.
Ik heb nog wel wat foto's maar dat is een schrale troost.
Ik zie ze in m'n dromen en dan lachen ze naar mij,
Ik mis hun warme knuffel en dat doet wel eens pijn.

Refrein:

Als het regent in jouw hart en je kunt alleen maar huilen,
kom dan bij me, hou me vast,
in mijn armen mag je schuilen.

Z'n vrienden legden Jezus na z'n kruisdood in een graf,
maar groot was hun verbazing toen de sluitsteen het begaf.
Ze konden 't niet geloven, maar het gaf hen toch weer hoop.
Ook wij mogen geloven in een leven na de dood!

Het was een drukke middag, toen aan Jezus werd verteld
dat Lazarus erg ziek was, dat z'n vriend was uitgeteld.
Jezus weende bitter, Hij hield veel van die man.
Hij riep hem weer tot leven! Wat vertrouwen al niet kan!

Verdriet is heel vaak huilen, en een droevig gezicht,
maar soms zit het verborgen, klappen mensen dan juist dicht.
Je kunt erover praten, en dat helpt je vaak vooruit,
want wie eenzaam zit te treuren, die gaat heel snel onderuit.

Een babbel onder vrienden, of een hand zacht op je been,
als dat niet meer wil lukken, kun je toch nog ergens heen.
Er bestaat iets heel bijzonders, 't is de kindertelefoon.
Die kun je bellen, je vindt daar de juiste toon!

Welkom

Welkom mensen hier aanwezig in de kerk.
Een speciaal welkom aan de familie van Ellen en Patrick.,
en ook aan de leden van de majoretten die deze viering mee opluisteren.
Welkom aan alle kinderen.
We zijn hier samen om Ellen en Patrick te gedenken.
Sinds eind november moeten wij hen onder ons missen.

Maar vergeten zullen wij hen nooit!
Daarom willen wij hen door deze viering in herinnering brengen
en hen dicht bij ons voelen.
Want ook al zien we hen niet meer,
ook al kunnen we hun stem niet meer horen,
ook al voelen we hun armen niet meer om ons heen,
toch blijven zij leven in ons hart
en blijven wij met hen verbonden!
Niet alleen vandaag, maar alle dagen van ons leven!

Instrumentaal stukje op trompet door KF "De Verenigde Vrienden" Wolfsdonk

Evangelie: Jezus de kindervriend (Mc 10,13-16)

"Jezus en zijn leerlingen waren thuisgekomen. Ze waren moe van de voorbije dagen. Maar de mensen brachten veel kinderen bij Hem. Ze wilden dat Jezus deze kinderen zou aanraken. Maar de leerlingen werden kwaad en zeiden: "Jezus is veel te moe, ga maar naar huis en kom op een andere keer maar eens terug". Toen Jezus dat zag was Hij verontwaardigd en Hij zei: "Laat die kinderen bij Mij Komen en houd ze niet tegen want van zulke kinderen is het koninkrijk van God. Ik verzeker jullie: wie het koninkrijk van God niet aanneemt als een kind, komt er beslist niet in". Hij omarmde de kinderen en zegende hen, terwijl Hij hen de handen oplegde.

Overweging:

Deze tekst is de enige tekst in het evangelie waar verteld wordt over Jezus en de kinderen. Maar het is dan ook een buitengewoon mooie tekst. Het wordt immers heel duidelijk dat Jezus héél veel van kinderen houdt! Ook al is Hij moe van het rondtrekken en onderricht geven aan mensen; toch stuurt Hij de kinderen niet weg! Integendeel! Hij wordt zelfs kwaad wanneer de leerlingen de kinderen naar huis willen sturen! Jezus omarmt hen, Hij zegent hen, wat betekent dat Hij alles wat goed is aan de kinderen toewenst! En Hij legt hen de handen op, wat wil zeggen dat Hij de kinderen wil beschermen!
Wanneer mensen gestorven zijn, dan zeggen wij vanuit ons geloof dat ze thuiskomen bij God. Zo willen wij nu ook geloven dat Ellen en Patrick een nieuwe thuis gevonden hebben bij God! En wanneer wij dan zien dat Jezus zo'n grote kindervriend was, dan mogen wij met een gerust hart geloven dat Ellen thuisgekomen is bij Iemand die haar graag ziet! En dan mogen wij ook hopen dat zij op haar beurt met ons verbonden blijft en ons van hierboven zo nu en dan een knipoog geeft!

Inleiding op het optreden van de majoretten

Ellen hield van het leven!

Zij kon zich uitleven in de optredens van de majoretten!

Om haar en haar papa hulde te brengen en te danken voor wie zij waren,
willen de majoretten voor hen optreden.

Optreden van de majoretten: "Wij blijven vrienden" van K3

Bezinningstekst

Elke keer kijk ik omhoog

En zie ik daar een regenboog.

Elke keer kijk ik heel ver

En zie ik daar dan die mooie ster!

Elke keer laat jij me weten

Dat je ons niet zult vergeten.

Elke keer ... ja elke keer

Zullen we aan jou denken ...

Steeds weer!

Inleiding op het aanbrengen van de lichtjes

Als wij aan je denken

dan twinkelen lichtjes

omdat je zo lief was

en zo vaak moest lachen.

Soms zong je een liedje

of maakte je een grap.

Nu blijven wij achter

met enkel verhalen

van de vriendschap

die je gaf.

Wel honderden lichtjes

zouden wij willen branden,

die zullen jouw stilte

nog even verbreken,

het donker verjagen

met hun zachte glans

en wij blijven hier en dromen
dat we je ooit terug zien,
mijn licht en jouw schaduw
doen samen een dans.

Alle kinderen mogen nu naar voor komen om een lichtje
te zetten bij de foto's van Ellen en Patrick.

Aanbrengen van de lichtjes

*Ondertussen wordt een liedje van Clouseau gespeeld.
Alle kinderen krijgen een kaartje als aandenken mee.*

Slottekst

Ik denk dat Ellen en Patrick
Ons het volgende zouden willen zeggen.
Luister maar eens goed!

Als je mij nog iets wilt geven
dan zou ik vragen:
sterf niet met mij,
omhels het leven.
Je mag bedroefd zijn
maar wanhoop niet,
verdrink niet in té groot verdriet.

Als je mij nog iets wilt schenken
dan zou ik willen:
blijf toekomst zien,
blijf hoopvol denken
zodat je uitgroeit
en voluit leeft,
het leven alle kansen geeft.

**Luisteren wij tot slot naar een lied van Marco Borsato:
"Afscheid nemen bestaat niet"**

Slotgebed

Jezus, grote kindervriend,
wij willen van hier weggaan
met vrede in ons hart.
Blijf bij ons
wanneer we droef zijn
om Ellen en Patrick
die wij zullen blijven missen.
Zegen en bescherm ons
wanneer wij van hier weggaan
en ons leven verder leven.
Deze zegen vragen wij
In de naam van de Vader,
de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.

*Een stoel in de klas
... blijft leeg,
Een stem in de klas
... blijft zwijgen,*

*Maar
in ons hart,
zul je altijd blijven!*

Vanwege de klasgenootjes

*Een plaats in de show,
... blijft leeg,
Een lach bij de training,
... blijft zwijgen,*

*Maar
in ons hart,
zul je altijd blijven!*

Vanwege de majoretten